

Arrest

nr. 158 230 van 11 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 september 2015.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) zonder voorwerp wordt verklaard.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtsplegingdossier werd zij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Bijgevolg dient toepassing gemaakt te worden van artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt alleszins niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep in te willigen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364).

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

3.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 8 september 2015 de grond werd meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd op 8 januari 2015 in het bezit gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart). De verzoekende partij lijkt aldus geen belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Het beroep komt onontvankelijk voor.”

3.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.4. Op 24 september 2015 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden.

3.5. Ter terechtzitting van 30 oktober 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 8 september 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij stelt dat het verblijf onder F-kaart dat zij thans geniet afhankelijk is van het samenleven met haar partner terwijl zij een verblijfstitel ten persoonlijke titel wenst te verwerven betreft die niet is gebonden aan voorwaarden. Zij wijst op haar langdurig verblijf in België, het gegeven dat zij hier werkt en de integratie die zij heeft opgebouwd sinds zij als minderjarige toekwam en besluit dat de aard en de duur van haar verblijf ertoe leiden dat zij een verblijf onder B-kaart moet kunnen genieten, wat fundamenteel verschilt van haar huidige verblijf onder F-kaart.”*

3.6. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Het “belang” wordt door de wet niet omschreven. De wetgever heeft aan de Raad de zorg gelaten om dat begrip inhoud te geven met dien verstande dat hij hiertoe kan teruggrijpen naar de interpretatie die de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak aan dit wettelijk begrip geeft (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State veronderstelt de belangvereiste dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing benadeeld is en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blij moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Zoals uit de beschikking van 8 september 2015 blijkt is de verzoekende partij in het bezit van een F-kaart sinds 8 januari 2015. De verzoekende partij meent dat ze *in casu* nog belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, daar ze een verblijfstitel ten persoonlijke titel wil verwerven. In dit verband verwijst ze naar haar langdurig verblijf in België, het gegeven dat zij hier werkt en de integratie die zij heeft opgebouwd sinds zij als minderjarige toekwam.

In dit verband wijst de Raad erop dat de verzoekende partij niet betwist dat zij in het bezit werd gesteld van een F-kaart, een verblijfsstatuut dat, mits voldaan aan de voorwaarden, zal uitmonden in een definitieve verblijfsmachtiging voor onbepaalde duur. Het feit dat de F-kaart in hoofdte van de verzoekende partij voor een zekere tijd verbonden is aan een aantal voorwaarden, zoals het voortbestaan van de relatie, maakt de vaststelling dat de aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, thans zonder voorwerp is, niet ongegrond. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet leidt tot een ruimer verblijfsrecht. Waar zij stelt dat de F-kaart afhankelijk is van het samenleven met haar partner, gaat de verzoekende partij uit van de veronderstelling dat zij niet blijvend zal voldoen aan de wettelijke verblijfsvoorwaarden. Aldus betoogt zij dat zij slechts een onrechtstreeks en hypothetisch belang heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing. Met een dergelijk betoog doet de verzoekende partij niet blijken van het rechtens vereiste belang (cf. RvS 25 oktober 2012, nr. 9148 (c)).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partij op heden geen actueel belang kan doen gelden bij haar beroep tegen de thans bestreden beslissing en dat dit beroep geen nuttig effect kan sorteren.

Met verwijzing naar het bovenstaande en naar de beschikking van 8 september 2015 dient te worden vastgesteld dat het beroep, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS